

[H. C. Toft.]

Jeg tror også, at landbrugsministeren med mig vil sige, at vanskelighederne tårner sig mere og mere op, fordi priserne igennem de afgifter, som fællesmarkedet opkræver, er så store, at det betyder, at landbruget får langt mindre indtægter. Men jeg forstod på den udtalelse, som udenrigsministeren fremsatte i Maribo, at udenrigsministeren var af den opfattelse, at det ikke var sikkert, at Danmark kunne holde til det markedsfællesskab, som vi har i dag, længere end året ud. Sådan står det i al fald refereret i dagbladet Aktuelt for i søndags. Det betyder vel en erkendelse fra udenrigsministeren af, at når landets vanskeligheder bliver store på grund af vanskeligheder med at afsætte landbrugsvarer, så er vanskelighederne størst for det erhverv, som det går ud over; det kommer i særlig store vanskeligheder. Derfor vil jeg gerne fremhæve, at man kan vel sjældent have mulighed for med indsats af f. eks. som her 10 mill. kr. fra statens side for landbrugserhvervet at opnå så mange økonomiske goder, mange gange de 10 mill. kr., og derfor er det mig altså en skuffelse, at regeringen ikke i disse vanskeligheder har villet være imødekommende over for landbrugserhvervet. Det var derfor, jeg anmodede om at få lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Det ville imidlertid være interessant at få at vide, om de udtalelser, udenrigsministeren kom med i Maribo, her kunne belyses videre af landbrugsministeren, da det jo er hans sagsområde, vi i dag behandler, og da det også er det af landbrugets problemer, der i særlig grad har vanskeliggjort forholdene inden for vort arbejdsområde.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne til hr. H. C. Toft sige, at hvor meget og hvor lidt udenrigsministeren har lagt i sine udtalelser, må det være rimeligt at lade udenrigsministeren selv svare for. Jeg tror dog, man må erkende, at når det drejer sig om markedsforholdene, er det problemer, det vil tage nogen tid at løse. Ingen tror vist, at de løses i løbet af nogle måneder. Jeg er altså ikke i stand til at sige, hvor meget og hvor lidt udenrigsministeren har ment med den udtalelse,

men vil overlade det til ham selv at svare for den.

Jeg vil slutte med den bemærkning, at jeg for mit vedkommende mener, at landbruget i den i og for sig vanskelige periode, det skal igennem på grund af markeds-situationen, vil være bedst tjent med, at det, man skal støtte det med, er støtte på produktionen og ikke støtte på anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 13. session 1965.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. XXII) findes i tillæg B. sp. 681).

Sagen sættes til forhandling.

Chr. Madsen: Det er jo ikke sædvanen, at noget folketingsmedlem tager ordet under første behandling af forslag til beslutning om Nordisk Råds beretning; men jeg finder det alligevel rimeligt, at der bliver sagt et par bemærkninger.

I dag, den 26. april 1966, skal vi godkende beretningen angående den 13. session, der som bekendt blev afholdt i februar måned 1965. Siden den 13. session har der været afholdt en 14. session her i København i februar måned 1966, og først i dag får vi altså beretningen angående sessionen 1965 i Reykjavik til godkendelse her i folketinget. Jeg finder det urimeligt, at vi skal vente så lang tid, inden folketinget kan få lejlighed til at tage stilling til, hvad Nordisk Råd beskæftiger sig med.